Čj. R 1/2001-A V Brně dne 21. 7. 2003

V dalším řízení o rozkladu **Komory veterinárních lékařů České republiky**, se sídlem Palackého 1-3, 612 41 Brno, ze dne 7. 12. 2000, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 17. 10. 2000 tajemníkem komory MVDr. Jiřím Kubů, podaném proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. S 70/00-2018/00-220 ze dne 7. 12. 2000 ve věci porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., kdy důvodem k dalšímu projednání rozkladu bylo zrušení bodu 2. rozhodnutí o tomto rozkladu ze dne 12. 9. 2001 čj. R 1/2001 a vrácení věci k dalšímu řízení rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 11. 2002 čj. 2 A 5/2002-41, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 12. 2000 čj. S 70/00-2018/00-220 v bodě 2. výroku **p o t v r z u j i .**

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 7. 12. 2000 rozhodnutí čj. S 70/00-2018/00-220, v jehož výroku v bodě 1. deklaroval, že účastník řízení Komora veterinárních lékařů České republiky se sídlem Palackého 1-3, 612 41 Brno (dále jen „účastník řízení“ nebo „Komora“), tím, že Klub posuzovatelů DKK a DKL, jako její specializovaný orgán v oboru ortopedie, stanovil pro jednotlivé posuzovatele minimální cenu za posouzení RTG snímku kyčelních kloubů na DKK psů (v zápise ze schůze Klubu posuzovatelů DKK a DKL, konané dne 19. 12. 1998, v bodě VI označeno jako „Stanovení ceny za posouzení RTG snímku na DKK“), porušila ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ anebo

„zákon o ochraně hospodářské soutěže“), neboť stanovení této minimální ceny je zakázanou a neplatnou dohodou, která vede k narušení hospodářské soutěže na trhu posuzování RTG snímků na DKK psů v České republice. Za porušení zákona byla účastníkovi řízení podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) a § 14 odst. 4 zákona uložena ve 2. výrokové části pokuta ve výši 200 000,- Kč. Ve 3. výrokové části pak Úřad uložil účastníku řízení povinnost k nápravě, a to vhodným a účinným způsobem informovat všechny členy Klubu posuzovatelů DKK a DKL (dále i jen „Klub“) a rovněž všechny chovatelské kluby o správním řízení čj. S 70/00, o rozhodnutí Úřadu, a navrhnout chovatelským klubům možnost uzavření nových posuzovatelských smluv, v nichž by posuzovatelské ceny byly dohodnuty na základě svobodného rozhodnutí obou smluvních stran, a stanovil rovněž přiměřenou lhůtu k jejímu splnění.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení včas rozklad. O rozkladu rozhodl předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 12. 9. 2001 čj. R 1/2001 tak, že podle ustanovení § 59 odst. 2 správního řádu změnil body 1. a 3. výroku a potvrdil bod 2. o uložení pokuty. Podle bodu 1. výroku účastník řízení porušil ustanovení § 3 odst. 1 zákona tím, že Klub posuzovatelů DKK a DKL, který je její organizační součástí jako specializovaný orgán v oboru ortopedie, rozhodl dne 19. 12. 1998 a opakovaně dne 18. 6. 1999 o minimální ceně za posouzení RTG snímku kyčelních kloubů na DKK psů ve výši 350,- Kč. Rozhodnutí o stanovení minimální ceny za uvedenou službu je zakázaným a neplatným rozhodnutím sdružení podnikatelů, které na trhu posuzování RTG snímků na DKK psů v České republice vedlo k narušení hospodářské soutěže mezi poskytovateli této služby. 3. výroková část byla rozhodnutím předsedy Úřadu změněna tak, že se účastníku řízení ukládá, aby rozhodnutí Klubu o stanovení minimální ceny za posouzení RTG snímku kyčelních kloubů na DKK psů ve výši 350,- Kč uvedená v zápisech ze schůze ze dne 19. 12. 1998 a opakovaně ze dne 18. 6. 1999 zrušila a o důvodech zrušení členy Komory informovala s tím, že doklad prokazující splnění uložené povinnosti Komora předloží Úřadu nejpozději do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobou u Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. 10. 2001 se účastník řízení domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 12. 9. 2001 čj. R 1/2001 a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 28. 11. 2002 čj. 2A 5/2002-41 zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 12. 9. 2001 čj. R 1/2001 pouze v bodě 2. výroku, jímž byla účastníkovi řízení uložena za porušení zákona pokuta ve výši 200 000,- Kč, ve zbytku žalobu zamítl. Soud se tedy, jak vyplývá z rozsudku a jeho odůvodnění, ztotožnil se závěry Úřadu, že jednáním popsaným v prvostupňovém i druhostupňovém rozhodnutí se účastník řízení dopustil porušení ustanovení § 3 odst. 1, 2 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže. Zrušení výroku o uložení pokuty soud odůvodnil tím, že nemohl aprobovat závěr o konkrétní výši pokuty, protože neměl žádný podklad k tomu, aby směl uzavřít, že nebude porušen princip proporcionality. Není totiž zřejmé, nakolik částka 200 000,- Kč zasáhne žalobce, který má příjmy, jak vyplynulo ze spisu, v podstatě jen ze členských příspěvků. Soud přitom nezpochybnil, že Úřad pečlivě uvedl právní rámec, v němž se lze při úvaze o hranicích pokuty pohybovat, zdůvodnil závažnost porušení zákona, ale i polehčující okolnosti. Z těchto důvodů soud výrok rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 12. 9. 2001 čj. R 1/2001 v bodě 2. zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil k dalšímu řízení. Podle názoru soudu je třeba zabývat se rámcově hospodařením účastníka řízení, aby bylo zřejmé, že částka 200 000,- Kč jej existenčně neohrozí nebo nenaruší výrazně jeho chod, tudíž i úkoly, které má ze zákona plnit. Pokud by tomu tak skutečně mělo být, bude namístě výši pokuty úměrně snížit. Soud dospěl k závěru,

že rozhodnutí Úřadu lze v této části napravit, a proto zrušil výrok o pokutě toliko v rozhodnutí druhého stupně.

S ohledem na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí v části bodu 2. výroku týkajícího se uložení pokuty, Úřad rozhodnutím ze dne 13. 12. 2002 čj. 2385/02-OK rozhodl, aby účastníkem řízení dne 29. 11. 2001 zaplacená pokuta ve výši 200 000,- Kč mu byla vrácena s tím, že otázka výše pokuty bude předmětem samostatného rozhodnutí v dalším řízení o rozkladu.

Dne 1. 7. 2001 nabyl účinnosti zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, který zrušil zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb. se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů.

V novém řízení o rozkladu jsem podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu znovu přezkoumal rozhodnutí Úřadu ze dne 7. 12. 2000 čj. S 70/00-2018/00-220 v části týkající se výše a odůvodnění pokuty uložené účastníku řízení za prokázané porušení zákona, přičemž jsem vycházel z právního názoru soudu, kterým je Úřad podle ustanovení § 250j odst. 3 o. s. ř. vázán. V tomto směru bylo doplněno dokazování, když jsem požádal účastníka řízení o předložení dalších relevantních podkladů. K žádosti byla zaslána zejména rozvaha a výkaz zisků a ztrát Komory k 31. 12. 2002 a rovněž rozvaha a výkaz zisků a ztrát za předchozí léta počínaje rokem 1999. V této souvislosti poukazuji na to, že podle ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, tvoří příjmy Komory členské příspěvky, dotace, pokuty, dary a jiné příjmy. Z účastníkem předložených účetních podkladů vyplynulo, že největšími příjmy Komory jsou členské příspěvky, které za rok 2002 činily 7 933 000,- Kč. Předpokládané příjmy z příspěvků v roce 2003 představují 8 470 000,- Kč. Dalšími příjmy jsou příjmy ze vzdělávacích akcí či reklam. Z rozvahy k 21. 12. 2002 vyplývá, že Komora měla k tomuto datu na účtech a v pokladně 8 089 000,- Kč finančních prostředků. Tyto finanční prostředky byly kryty z vlastních zdrojů ve výši 8 494 000,- Kč, (tzn. že nepochází z úvěru, půjček a podobně). K témuž datu dle předložené rozvahy měla Komora závazky ve výši 2 991 000,- Kč. Z těchto údajů lze dovodit, že k 31. 12. 2002, pokud by byly zaplaceny shora uvedené závazky, měla by Komora k dispozici 5 098 000,- Kč finančních prostředků na účtech a v pokladně. Ve vztahu k této částce nelze mít za to, že by vyměřená pokuta ve výši 200 000,- Kč mohla existenci Komory a plnění jejích úkolů ze zákona ohrozit. Pokud jde o údaje z účetních dokladů za předchozí roky, pak vycházejí v zásadě z obdobných poměrů.

Po novém přezkoumání této věci v intencích rozsudku soudu konstatuji, že částka 200 000,- Kč účastníka řízení existenčně neohrozí ani výrazně nenaruší jeho chod, a tím i plnění úkolů ze zákona. Mám za to, že pokuta v uložené výši není s ohledem na výsledky hospodaření účastníka řízení nijak likvidační, vytýkanému jednání je přiměřená. V rámci zákonného rozmezí možností pro uložení sankcí jde o pokutu, která zohledňuje předně funkci preventivní a nikoli represivní.

V rámci správního uvážení na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 správního řádu jsem proto pokutu v původně uložené výši 200 000,- Kč potvrdil, když důvody pro uložení sankce účastníku řízení trvají, neboť předmětné jednání účastníka, jak vyplynulo z rozsudku soudu, je ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1, 2 písm. a) zákona dohodou

zakázanou, jež vedla k reálnému narušení hospodářské soutěže na trhu posuzování RTG snímků na DKK psů v České republice.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

Komora veterinárních lékařů České republiky
tajemník MVDr. Jiří Kubů
Palackého 1-3
612 41 Brno

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 7. 2003 a stalo se vykonatelným dne 25. 8. 2003.